

Το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών καλεί στη στήριξη των κινητοποιήσεων της παγκόσμιας φεμινιστικής απεργίας στις 8 Μάρτη, στις 12:00, στην πλατεία Κλαυθμώνος.

Η ανακοίνωση του Σωματείου αναφέρει:

Αν σταματήσουμε εμείς, σταματάει ο κόσμος!

Στις 8 Μάρτη του 2019 έγινε η πρώτη φεμινιστική απεργία στην Ελλάδα με πλήθος εργαζόμενων και άνεργων γυναικών, φοιτητριών και μαθητριών, μέλη φεμινιστικών και ΛΟΑΤΚΙΑ+ συλλογικοτήτων, σωματείων, πολιτικών οργανώσεων, δημοτικών σχημάτων, μεταναστριών και προσφυγισσών. Πιάνοντας το νήμα των φεμινιστικών απεργιών που ξεκίνησαν το 2016 σε χώρες, όπως η Ισπανία, η Ελβετία, η Αργεντινή, η Πολωνία, η περσινή κινητοποίηση επιχείρησε να ανοίξει το ζήτημα της διπλής εκμετάλλευσης των γυναικών ως εργαζόμενες στη δουλειά αλλά και στο σπίτι, στους χώρους της παραγωγής και της κοινωνικής αναπαραγωγής.

Οι γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ υποκείμενα, στα χρόνια της κρίσης και των μνημονίων, έχουν πληγεί δυσανάλογα. Οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις έχουν επιφέρει διάλυση των ελάχιστων [ούτως ή άλλως] δημόσιων κοινωνικών δομών και οι γυναίκες βρίσκονται να καλύπτουν δωρεάν και «εθελοντικά» όλες τις ανάγκες της κοινωνικής στήριξης και πρόνοιας: παιδιά, ηλικιωμένους, ασθενείς και ανήμπορους της κάθε οικογένειας, παρέχουν από ψυχολογική στήριξη, μέχρι κάθε είδους φροντίδα, που λογίζεται στην ιδιωτική σφαίρα, στον «αόρατο» χώρο του σπιτιού. Ακόμη, **το δικαστήριο της ΕΕ πριν δύο χρόνια νομιμοποίησε τις απολύσεις εγκύων**, τη στιγμή που στους εργασιακούς χώρους οι γυναίκες εργαζόμενες κατέχουν τις περισσότερες θέσεις επισφαλούς εργασίας, έρχονται πολύ περισσότερο αντιμέτωπες με την ανεργία, ενώ, για τη συντριπτική τους πλειοψηφία, η προστασία της μητρότητας και των παροχών, που θα έπρεπε να τη συνοδεύουν, αποτελούν αντικείμενο προσωπικής διαπραγμάτευσης με τον εκάστοτε εργοδότη. Μάλιστα, ακόμη κι όταν οι παροχές δίνονται αφορούν μόνο τη γυναίκα, μετακυλώντας όλο το φορτίο της ανατροφής σε εκείνη. Η κακοπληρωμένη εργασία, οι προσφύγισες που ζουν σε απάνθρωπες συνθήκες στους προσφυγικούς καταυλισμούς ή εκδιώκονται μαζί με τα παιδιά τους από χώρους φιλοξενίας, τα πολυάριθμα περιστατικά βιασμών και γυναικοκτονιών είναι η καθημερινότητα για πολλές γυναίκες σήμερα. Την ίδια στιγμή τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα βρίσκονται και αυτά στο στόχαστρο του πατριαρχικού καπιταλιστικού συστήματος, αντιμετωπίζοντας φοβερές διακρίσεις και αποκλεισμό στους χώρους δουλειάς, στο σπίτι, στο δρόμο.

Η σεξιστική βία και οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις στους χώρους δουλειάς φανερώνουν το ρόλο που επιφυλάσσει στις γυναίκες ένα σύστημα, το οποίο βασίζεται στη διπλή εκμετάλλευσή τους. Ιδιαίτερα στα χρόνια της κρίσης, η σεξιστική βία αυξάνεται με τον εκβιασμό της ανεργίας, αφήνοντας τις γυναίκες εργαζόμενες ακόμη πιο εκτεθειμένες στους ανεξέλεγκτους κι ασύδοτους εργοδότες. Οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις, η υποτίμηση, οι βιασμοί, η έμφυλη βία στο σπίτι, στο δρόμο, στη δουλειά αποτελούν τραγική καθημερινότητα.

Οι κυβερνήσεις, όπως και η ΕΕ, είναι συνένοχες σε αυτό το παιχνίδι, καθώς όχι μόνο δεν επιδιώκουν έστω και νομοθετικά να άρουν κάποιες έμφυλες διακρίσεις, αλλά αντίθετα ενισχύουν το πλαίσιο τους. Άλλωστε, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προωθεί κάθε νέο-σκοταδιστικό ιδεολόγημα

που αμφισβητεί τον έλεγχο της ζωής και του σώματος των γυναικών, ενώ και η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, απολύτως συνυπεύθυνη για το σημερινό εργασιακό τοπίο ζούγκλας, προωθούσε την αλλαγή προς το χειρότερο του Ποινικού Κώδικα για τον βιασμό, πριν αναγκαστεί να αναδιπλωθεί από τις πιέσεις του κινήματος. Ο κόσμος της εργασίας δεν έχει τίποτα να κερδίσει από την έμφυλη εκμετάλλευση και καταπίεση. Αντίθετα έχουμε περισσότερο από ποτέ ανάγκη από την έμπρακτη αλληλεγγύη και τον κοινό αγώνα του εργατικού και φεμινιστικού κινήματος, έναν αγώνα οργανωμένο από τα κάτω χωρίς ανάθεση στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία ή κάποια κυβερνητική εναλλαγή, για την εξάλειψη κάθε μορφής σεξιστικής βίας και έμφυλων διακρίσεων στο δρόμο, στο σπίτι, στη δουλειά.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών καλεί στη στήριξη των κινητοποιήσεων της παγκόσμιας φεμινιστικής απεργίας στις 8 Μάρτη, στις 12:00, στην πλατεία Κλαυθμώνος.

Αγωνιζόμαστε ενάντια στη γυναικεία καταπίεση και εκμετάλλευση.

Διεκδικούμε:

- Ίση αμοιβή για ίση εργασία ανεξαρτήτως φύλου και συνολικά σεξουαλικού προσανατολισμού. Ίσα δικαιώματα για όλες/ους σε κάθε τομέα της κοινωνικής ζωής. Αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις. Μόνιμη και σταθερή δουλειά. Κατάργηση της ελαστικής εργασίας.
- Δημόσια υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση. Δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας (για παιδιά, ηλικιωμένους και ΑμΕΑ). Πλήρη προστασία της μητρότητας, άδειες επιμέλειας και φροντίδας των παιδιών χωρίς περιορισμούς και για τους δύο γονείς, πλήρη δημόσια και δωρεάν ιατροφαρμακευτική κάλυψη, επιδόματα για όλες τις οικογένειες που δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες τους. Πλήρη κατοχύρωση των εργαζόμενων μητέρων με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών, εξασφαλίζοντας πλήρη προστασία μαζί με όλες τις άδειες και τα επιδόματα. Επίδομα γέννας σε όλες τις γυναίκες ντόπιες και μετανάστριες χωρίς κανένα αποκλεισμό.
- Προστασία στο δικαίωμα της αυτοδιάθεσης του σώματος και στην έκτρωση
- Καμία διάκριση βάσει φύλου και σεξουαλικού προσανατολισμού σε κανένα χώρο. Αποφασιστικό χτύπημα του σεξισμού σε κάθε του έκφραση έμφυλης βίας κάθε μορφής
- Να αναγνωριστεί νομικά η γυναικοκτονία και το δικαίωμα στην αυτοάμυνα και σε περιπτώσεις έμφυλης βίας

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ, 12:00, ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

Απεργία στο σπίτι, απεργία στη δουλειά!